בסוד שיח

"זהו תקן לחתונה"

ירד הדור הצעיר בשפר"ל העומד בראש עמותת "שפר", חיים פלק, פתח בימים אלה בסיבוב שני בכינסיון להרבים של רבנים ואישי־ציבור, רבים בכל האפשר, לאבישת צמצום עלויות וחצאות החתונה. בציבור הדתי־לאומי. השלאכה אינה קלה, משום שחסידים אינם "קלי־נפש" נוחים לשכנוע בסוגיה הזאת. גם כאשר במוסר התורני בו לומד העתון המיוחד קיימת תקנה על נוכחה הר־צאות וחתונה – לא הגיעו בשפעים לה הוזדים.

בימים אלה כאשר משפחות רבות בציבור שלנו נתונות במצב כלכלי מתון בלשון שיינטן, מבקש פלק ליצור תו תקן לחתונה כדי לא לבייש את מי שאין לו. או יותר נכון שלא לעורר את מי שאין לו למשלול של חתונת והלוואות, כדי שה"לוקים" לא ירגישו מנוכ שחתנים וכלות אחרים, שחיתום בעלי אמצעים־יותם לחתונת יפות.

אין ספק כלל שחתונות שאר בימים אלה שחתות בני זוג להתחתן וחזקות ועקיבות הצחונות והזיון.

ורב וראשי לישראל לשעבר, ראש ישיבת "שרכז ורב", הגר"א שפירא שליט"א, הינו תוכך גלוב של חער נות בנושאים עם שמחה גדולה, וסמהבר שאין סתירה בין השתים.

לזהן מביאור של הגל ולמעשה אל כלל הציבור: "בשנתים האחרונות בעורת חלק נכבד מכם, וכיבו לזכיה לשינוי מסים בדשפר הצחונות הוצאות הגלות אליהם.

אנו לבר קיימנו מאות חתונות מכובדות וראויות בע־לויות של 85.12 ר־$15.3, אך למעלה מכך, כתובאה מאר פגיה ה, שוק החתונות באלץ לחתאים את עצמו גם למחירים אלה. יחר עם מפיחה זו על השכם, כל נשעה. עדיין מרבית החתונות בעשות בסטודרטים בבתים, חדר באות וחתונה הנשאלת על כתפי המשפחות המחתנים לי־רוזן, הגן על פי רוב חסידות מרוחרציה ליכולתן בפועל. המוסכמה הוברותית על מנה מכובדת עם חזמרת בת ד' 6 נגנים, ועד כחבה וכחבה, מאלצת את המחתן את יליו־ים, בחיר כאלה שאין המחבר בילד הראשון – במקרה הטוב, לשרץ חסכונותיו, ובמקרה הגרוע, ללוות.

ראוי הרבר ושב שמי שיכול לעזור ליליוו בעת חתנ־תם להתעורם ולבטסם לקראת חייהם, טוב יעשה. אך בין זה ובין חיקף החצאה בעיב החתונה, אין ולא כלום. נכון שאין אדם מוחה בטעודה המסורת, אך גם אם בקאדם יר־ציא עלות של הבנסתו בחודש הנחדן, לעניות רעתי תת־קיים בו "אין אדם מוחה...". על מנת לסבר את האוזן, הצאבה המכובדת להחיכוני, כשמחיר מנה הוא $25, מטפר המוזמנים המכובד הינו 600 איש, והחומרת היא $1,500, שכירות אולם הכלה (כאמצעות 500 $200, צלם וירחה $1,200 כל אחד מהצדדים משלם הצי, מ"כ מחבר בעלות לחמקן של 25X600 + $1,500 + $1,200 + ב־$360 לחלק ל־4.5X (ערך הדולר) = 40,500 שקל. המחבר בחצאה השוזה לחכישה וחדשי משכורת של אדם שמחתנים.

▲ בשיחות שקיימתי עם כמה רבנים בעניין זה, קיבלתי תגובות אשר נעו בין הזלזלנות רבה לחוסר הסכמה, וכבל מקרה אני מעלה על הכתב רעיון מסדיר על מנת שחד תיוזמות של כל ראש ישיבה אליו תגיעה הבלוחות הסב־דות כלומר לא רק על עצם הרעיון אלא גם על חיך ביצועו. יקבע מסגרת שתעמוד בו יכה לאישור ע"י נצי־גות של הרבנים ובחיעוד הכשיוד לא ישתעשו הרבנים המשתתפים בפחלך, בחתנות אלה. המסגרת הנדוש ושד מות הרבנים שנטשלים חלק בעניין, שתיפסר בכל המקר מות הילוכנים שבהם ישנם חוצים וחלות, שניתן להביח שנטכות הרבנים בחתנתם חשובה להם. בצחנות הרבנים. תנועה ליתן אישור גם במקרים מיוחדים בו רצון צד אחר לא משתלב עם רצון הצד השני, באופן חיכול להסר את השלום בין בני הזוג או לחילופין המיחבר במשפחת שכי נהיה הלי־טית־ה נעקים מאד בעניין החתנות והיקפה. והאישור הזיע יינתן רק במקרים מיוחדים מתוך תקוה להוביל את נושא החתנות למסגרתים ורשים.

כמה עובדות שכראי לדעת: במחזר מסים שנינים, מסיים במעמד החיני לאחני מעל ל־6,000 בנים ומעל ל־6,000 בנות. ב־1,200 מתוכם נקלטים בישיבות הצרו', כ־600 נוספים במכינות קים צבאיות ועוד כ־500 בישיבות גבוהות. מחיר להניח (ולקוחת) ש־96% מהם מתחתנים עד הגיעם לגיל 28. כמו כן, ניתן להניח שלמעלה מ־75% מהם בעת וחתנתם מרים למשפחת הכתיהם או לכל הפחות מעניקים מאד בנכחה רבותיהם בחתנתם. חשבון פשוט מגלה שמדובר בלמעלה מ־1500 איש בשנה בעלות הכלה המאכילים קרוב ל־100,000,000 (מאה מליון שקלים) (900,000 X עלות מנה ממוצעת הלה – $25 X 4.5 שקל) ועוד הוצאות נלוות של חצמרת, צלם ושטלת כלה בעלות כוללת של למעלה מ־20.000.000 שקל ($1.500 – חזמרת + $1300 – צלם + $200 – שטלת כלה X 5001. וחתנת X 4.5 שקל) מדובר בשרייקט העלה על כ־120.000.000 שקל בשנה או עשרה מליון שקלים כל חדש.

במיוחד: התקנות המוצעות על ידינו יתקבלו, ובצליח ליישמן ולו ב־50% מהחתנות המתבצעות, מדובר יהיה בחיסכון למשפחות העתנות החזות בהיקף של 25.250.000 שקל (עשרים וחלוש מליון, מאתיים חמי־שים אלף שקלים). הצעיבנו הראשונית היא בהלחלן מנה מידה ראשונה המכמה עקרונית מדאי שניתן לשנות חלק מפרטיו.

תו תקן לחתונה לא יינתן אלא לחתנות שעלותן הכ־ללית לא תעלה על 11,000 דולר.

בסיס חדישוב יהיה 500 אורחים X $18 + חזמרת עם אורבעה נגנים בעלות כוללת של $1000. צלם וירחו ושמ־לת כלה בעלות כוללת של $1000 נוספים של"כ – $11.600.

– משפחה שתרצה לשנות הכר מן הרכיבים המרכיבים מסגם זה, תוכל לעשות זאת והלבר שהמחיר הכולל לא יעלה על $11.000. כלומר: ניתן לקיים חתנה ל־1000 איש במחיר 9 דולר למנה ולעזת יחבר נגנים על חשבון החשלום לצלם וכדו'.

להרכתי, גם אם חתנה נציונות הרבנים לשעל בעין רחבה וליחן תו תקן גם לאלתם אלה המשתגלים להגיע לסכום זה ומטאת סיבות לגיטימיות לא מגיעים אליו, הר־מנדים שיפרסם ויקבע – יש בו אולי את היכולת לשלול את המחמה שכולנו כל כך יסקים לה ולהחל על אלפי משפחות.

נ.ב. – בסיבה והשולך יכה לגיבוי נרחב של ראשי ישיבות, עלתה גם הצעה להמציא מעין "תו תקן צבי עזר" על המנות של אלת שיהיו חפצים בכך, מתוך מגמה לחשך את המחירים מזלם ובמסלול זה לקבוצה בעלת "באות יחודה."

ומה ביגה יחידה זו?

הנריך המקובל, רבי חיים קנן שליט"א מישבר במחלבה, מביא לחלן רשים שנמסרו לו לפרשם עליידי רב חשוב, עבור ציבור הנשים. במילים רשימה

לכבוד ורב הר' על רבר שאלתו שבקשר ממנו לכתוב רבר־י חדיכה לנ־שים בענין עבודת השם בראמת אינו יודע אין הוא הדרך הנכונה לחורי־כן, הנה מחמה סיבות קשה לי להחריך בענין, אך מכל מקום בקצרה יבואר כאן כמה רברים בפיסים בענייניים אלו.

א. הנה מעת גדולה בתשואה בלתי חפרש אצל הרבה מהנשים כאילו לפי הדרך הישנה המקובלת מדורי דורות אשה אינה יכולה להגיע לחיש־גים גבוהים, חפרש חמעת הזאת גרבע מסיבות אחרת שנשתבשו בה רבים שמדרים את השרם לפי הבנתר הקרחסרם שיש לו, ובזה, ראוי, שלפי דרך תחורה יש מגבלה לפרשים כללי של אשה מפני הצניעות, וכמר שכתוב כל כבודה בת מלך פנימה. אבל באמת חשרם היודע אמיתת הרברים יודע שפירנה הגבוהה לא חלויה בפרשים אלא במחות חפנימית האמיתית של חשרם עצמו ובזה יכולות נשים להגיע לדרגות גבוהות מאד מאד. חפר־רבה, יש בחורות מפרשות של רבנות שלמן יחור קל להגיע מאשר לגבר־ים.

ב. החענין הוא שכתוב בפרשת בראשית פרק ב' פסוק כ"ב: ויבן ה' אלי־קים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה, ובחלמור בבלי אמר על זה רב חסרא שמלמרת ויבן הפרשים שהקדים בדוק הוא נתן בינה יתירה באשה יותר מבאיש. ומבאר בגמרא שר גם המילה שמן הגדלות באיש הוא רק בגיל י"ג והילו באשה מזן הגדלות הוא יחור מוקרם והוא בגיל י"ב.

ג. ומחי בינה יתירה זו כתוב בספר "מעשה איש" בשם מרן החזון איש זצ"ל, שהענין הוא שאצל נברים להגיע לדרגות גבוהות של יראת שמים צריך בדוק כלל את יגיעת התורה אבל אצל נשים הן יכולות להגיע לד־רגות גבוהות של יראת שמים גם בלי לימוד התורה. ויראת שמים חלו־בינה יתירה עב"ה.

ה. אמנם יש מעות לבני ארם שמשעבים שיראת שמים בכלל רק את הפחד מהשם יתברך ובזה נראה להם שאי אפשר להגיע לדרגות גבוהות בל כך. אבל, באמת, מלבר שבאמת הפחד מהשם יתברך הוא ענין גבוה מאד ואפשר גם בו עצמו להגיע לדרגות גבוהות, אבל בלזל בזה עוד רבר עמוק מאד והוא הקשר של הבשמה עם השם יתברך הדביקות המבוארת בהשם יתברך. וכשמגיע ארם לדבר זה מובה שלא ירי זה בא אדי עליון שהוא שפע רוחני מהשם יתברך המאיר על נשמתו, ורבר זה נותן שלמות גדולה מאד לנפש הארם והפיים ומשבים לחיים הרבה יותר מחחיים ומאושרים. ובירי נשים להגיע יותר בקלות מגברים לדבר זה כמובא לעיל בסעיף קודם מחמחן איש. אבל, ראי, שגם אצל גברים רבר זה הוא מע־קר חשפיעם בעולם. ויש לירע שחרבריים המאמרים כאן בסעיף זה הם שרש גדול לכל מדות הבשמה של הארם וחשוב מאד להבין הרברים הי־טב, ומכמה סיבות נכתבו כאן בקיצור מאד אבל חשוב מאד להבין כל פרט ופרט שכסעיף זה.

ו. ומש"ל שיודע קצת מחלולות וחייהם של נשים צרקניות של דורות שע־ברו יודע עד כמה הדברים הם נכונים ובקצמה גדולה מאד. ואביא כאן שתי דוגמאות, ומכמה סיבות אינני יכול לרחיב בפרשים אבל באר מן כללי הדברים הם בצדדים הראשון והא. לפני שנים אחרות נפסר בי ירושלים הגאון הצדיק רבי חיים פרים זצ"ל שהיה מגחלי הצדיקים של ירושלים ולימד חלמירים רבים מאד, וגם רבים מאד היו מבקשים ממנו שיחפלל עליהם. וכשהיה הרב ברים בערב בן שמנים, היחיי נוכח בשפר גש רב מפרים, וסיפר הרב ברים על עצמו שהוא עוד זכה שחקבו של אחד הרב, שנפטרה לפני שנים רבות, חחפללה עליו כשהוא היה ילר. ושאל אותו הרב, את הרב ברים, מה הענין הגדול שראחה בזה הרי הרב ברים הביר הרבה גחלי עולם בדור הנוכא חקשה לו הרב ברים, אם היית יודע את הדרגא של הצדיקות הדביקות של אותה אשה לא היית שואל שאלה כזו. וסיפור שני: היתה אשה בשם שרה שבידר שוכנת לחקים את כל הצר־עת חחדירת בית יעקב ויש הרבה שמחפללים מבוחה הגדול לפ־על כאלו פעולות גחלות. אבל יש צד נחסף בחיה שלא רבים יודעים אותו ואני יודע אותו ממי שמכיר הרבר מאשה שהיתה נמצאת אותה יחר ימים רבים, והוא, שבאשון שרשי היתה עסוקה שעות רבות מאד בחפילות ובשפיכות לב לחשם יתברך בדרגת מאד נשגבות, ומלבר זה גם היתה מרבה בחניינים וסיבוחים בצורה מבהילה. והנה ענין הסיבוחים הקשים לדחדע חוזי רבני זמננו שאינה דוד נכונה. אבל ענין חחפילות הדביר קות וראי שהוא שיוך בכל חוד.

ו. וראי אין הכוונה שאשה תוכית את חפקידיה בבית חעסוק רק בדב־רים הבל, אבל בבר אמרו אנשים גדולים שאשה חכמה מרוממת את חסן לכל הדברים, ובאשם שאם יש קשר בפשי לחשם יתברך אז גם כל הדברים הבעשים לצורכי הבית בעשים מחוך ירידה שהוא רצון השם יתב־רך וכל מכל שקשור לכל צרכי הבית וכל בעשה בחורת עבודת השם גבוהה.

ז. ויחור מהכל בענין החפילה, שכל רבדי חורל מלאים מזה שרבות הארם בעודת הבוה לפי דרגת חחפילות שלו. והדברים ידועים אצל הכ־כירים את חדרות הישנים, שעבודת הבשים בזה היתה לא פחותה ואפשר לומר שאפילו יחור מאצל גברים, חיה זה מושג יחיד באור הבביות של בשים בחפילה. וסיפר תרי"ו מברסק זצ"ל אמר לחלמיד מחשובים בית מסקרבי, שחיבת הצדקות של ילריו תהיה כפי כמה שאפשר, ודוינו האמא של הילרים, חחפלל עליהם.